

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2330/98 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Οκτωβρίου 1998

για την προσφορά αποζημίωσης σε ορισμένους παραγωγούς γάλακτος ή γαλακτοκομικών προϊόντων, οι οποίοι εμποδίστηκαν προσωρινά να ασκήσουν τη δραστηριότητά τους

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι, όταν εισήχθη το 1984 το καθεστώς της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, η κοινοτική νομοθεσία, κατά τη θέσπιση των κανόνων για τη χορήγηση ατομικής ποσότητας αναφοράς, δεν έλαβε υπόψη την κατάσταση των παραγωγών οι οποίοι, σε εκτέλεση της υποχρέωσης που είχαν αναλάβει βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1078/77 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί συστάσεως καθεστώτος πριμοδοτήσεων για τη μη διάθεση σε εμπορία του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων και την αναδιάρθρωση των αγελών βοοειδών γαλακτοπαραγωγής⁽⁴⁾, δεν παρέδωσαν ή δεν πώλησαν γάλα κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς που επελέγη από το κράτος μέλος ή είχαν περιορισμούς όσον αφορά τις παραδόσεις ή τις πωλήσεις κατά τη διάρκεια του εν λόγω έτους·

ότι, μετά την απόφαση του Δικαστηρίου, της 19ης Μαΐου 1992, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-104/89 και C-37/90, τα κοινοτικά όργανα δεσμεύθηκαν να εφαρμόσουν πλήρως αυτή την απόφαση έναντι όλων των ενδιαφερομένων παραγωγών οι οποίοι πληρούσαν τους όρους που καθορίζονται στην απόφαση όσον αφορά την ευθύνη της Κοινότητας να επανορθώσει τη ζημία που υπέστησαν οι εν λόγω παραγωγοί, στο μέτρο που η αρχική κοινοτική νομοθεσία δεν προέβλεπε τη χορήγηση σ' αυτούς μιας ατομικής ποσότητας αναφοράς· ότι οι ενδιαφερόμενοι παραγωγοί ήταν κυρίως αυτοί που είχαν το δικαίωμα να υποβάλλουν αίτηση για μία ειδική ποσότητα αναφοράς σύμφωνα με τις διατάξεις που προστέθηκαν στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων⁽⁵⁾, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 764/89⁽⁶⁾, ή τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1639/91⁽⁷⁾· ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2187/93 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου

1993, για την προσφορά αποζημίωσης σε ορισμένους παραγωγούς γάλακτος ή γαλακτοκομικών προϊόντων, οι οποίοι εμποδίστηκαν προσωρινά να ασκήσουν τη δραστηριότητά τους⁽⁸⁾, εισήγαγε ρυθμίσεις αποζημίωσης γι' αυτούς τους παραγωγούς, δυνάμει των οποίων έγινε προσφορά, που υπολογίστηκε σε κατ' αποκοπή βάση, σε όλους τους επιλέξιμους παραγωγούς οι οποίοι είχαν υποβάλει αιτήσεις, προσφορά η οποία μπορούσε να γίνει αποδεκτή ως πλήρης και οριστικός διακανονισμός ή να απορριφθεί·

ότι, μετά από αίτηση δύο παραγωγών, το Πρωτοδικείο, στην απόφασή του, της 9ης Δεκεμβρίου 1997, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-195/94 και T-202/94, έδωσε εντολή στην Κοινότητα να επανορθώσει τη ζημία που είχαν υποστεί οι εν λόγω παραγωγοί, στο μέτρο που η αρχική κοινοτική νομοθεσία με την οποία θεσπίστηκε το καθεστώς συμπληρωματικής εισφοράς δεν προέβλεπε τη χορήγηση ατομικής ποσότητας αναφοράς όσον αφορά τις εκμεταλλεύσεις που υπόκεινταν σε μία υποχρέωση δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1078/77, και στο μέτρο που οι μεταγενέστερες τροποποιήσεις της νομοθεσίας απέκλεισαν τη χορήγηση ειδικών ποσοτήτων αναφοράς στους εκδοχείς μιας πριμοδοτήσης, που χορηγείται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1078/77, οι οποίοι είχαν λάβει ποσότητα αναφοράς δυνάμει του άρθρου 2 ή/και του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84·

ότι υπάρχει σημαντικός αριθμός άλλων παραγωγών οι οποίοι πληρούν τους όρους που καθορίζονται στην απόφαση όσον αφορά την ευθύνη της Κοινότητας και οι οποίοι είτε έχουν ήδη κινηθεί τη διαδικασία κατά του Συμβουλίου και της Επιτροπής, είτε είχαν εγείρει αξιώσεις για αποζημίωση στα κοινοτικά όργανα· ότι οι ενδιαφερόμενοι παραγωγοί είναι ιδίως αυτοί οι οποίοι είχαν δικαίωμα να υποβάλλουν αίτηση για ειδική ποσότητα αναφοράς δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2055/93⁽⁹⁾· ότι, ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να προβλεφθούν ρυθμίσεις με σκοπό το διακανονισμό αυτών των αξιώσεων·

ότι, λόγω του μεγάλου αριθμού των δυνάμει επιλέξιμων παραγωγών, δεν είναι δυνατόν να εκτιμηθεί η αξίωση κάθε παραγωγού σε ατομική βάση· ότι, ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να υιοθετηθεί κατ' αποκοπή προσέγγιση· ότι είναι σκόπιμο να ακολουθηθούν στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό οι ρυθμίσεις που θεσπίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2187/93·

ότι θα πρέπει να υφίσταται άμεση σχέση μεταξύ της αποδοχής του δικαιώματος για ειδική ποσότητα αναφοράς δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2055/93 και της

⁽¹⁾ ΕΕ C 273 της 2. 9. 1998, σ. 3.⁽²⁾ ΕΕ C 328 της 26. 10. 1998.⁽³⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 15 Οκτωβρίου 1998 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽⁴⁾ ΕΕ L 131 της 26. 5. 1997, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1300/84 (ΕΕ L 125 της 12. 5. 1984, σ. 23).⁽⁵⁾ ΕΕ L 90 της 1. 4. 1984, σ. 13· κανονισμός που καταργήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 (ΕΕ L 405 της 31. 12. 1992, σ. 1).⁽⁶⁾ ΕΕ L 84 της 29. 3. 1989, σ. 2.⁽⁷⁾ ΕΕ L 150 της 15. 6. 1991, σ. 35.⁽⁸⁾ ΕΕ L 196 της 5. 8. 1993, σ. 6.⁽⁹⁾ ΕΕ L 187 της 29. 7. 1993, σ. 8.

υπαρξης ζημίας, η οποία συνίσταται στον περιορισμό της γαλακτοπαραγωγής αντίθετα προς τη βούληση του ενδιαφερόμενου παραγωγού· ότι, για να διασφαλίζεται ότι ένας παραγωγός δεν μπορεί να επωφεληθεί από τη χορήγηση ειδικής ποσότητας αναφοράς με αποκλειστικό σκοπό να κερδοσκοπήσει βασιζόμενος στην εικαζόμενη περιουσιακή αξία της ποσότητας αναφοράς που του χορηγήθηκε, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι τυχόν ενέργειες του παραγωγού κατά τη διάρκεια της περιόδου κατά την οποία υπόκειται σε δέσμευση και η οποία καθορίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2055/93·

ότι είναι αναγκαίο να καθοριστεί, στην περίπτωση ενός εκδοχέα τμήματος μιας εκμετάλλευσης που υπόκειται σε μια δέσμευση σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1078/77, η βάση επί της οποίας θα πρέπει να υπολογιστεί η ετήσια ποσότητα· ότι η ετήσια ποσότητα καθορίζεται κατά κανόνα με αναφορά στην έκταση της γης που εκχωρήθηκε ως ποσοστό της συνολικής έκτασης της αρχικής εκμετάλλευσης· ότι, ωστόσο, κατόπιν της αποφάσεως του Δικαστηρίου, της 16ης Οκτωβρίου 1997, στην υπόθεση C-165/95, αν η αρχική εκμετάλλευση ήταν μια μεικτή εκμετάλλευση, ο καθορισμός θα πρέπει να γίνεται, εφόσον υπάρχουν οι αναγκαίες αποδείξεις, ανάλογα με το τμήμα της εκμετάλλευσης που χρησιμοποιείται άμεσα ή έμμεσα για τη γαλακτοπαραγωγή τη στιγμή κατά την οποία ανελήφθη η δέσμευση σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1078/77· ότι θα πρέπει να εφαρμοστούν οι ίδιες αρχές στην περίπτωση κατά την οποία ο εκδοχέας του συνόλου μιας εκμετάλλευσης που υπόκειται σε μια τέτοια δέσμευση ή ο εκδοχέας μέρους μιας τέτοιας εκμετάλλευσης στη συνέχεια εκχωρεί ένα μέρος της εκμετάλλευσης πριν από τη χορήγηση ειδικής ποσότητας αναφοράς·

ότι, λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, η προς αποζημίωση ποσότητα πρέπει να υπολογιστεί σύμφωνα με τις αρχές που διατυπώνονται στις αποφάσεις του Δικαστηρίου, της 19ης Μαΐου 1992, και του Πρωτοδικείου, της 9ης Δεκεμβρίου 1997·

ότι θα πρέπει να αναφερθεί η περίοδος για την οποία πρόκειται να προσφερθεί η αποζημίωση· ότι η ζημία που υπέστησαν οι ενδιαφερόμενοι παραγωγοί μπορεί να θεωρηθεί, σύμφωνα με τις προαναφερόμενες αρχές, ότι έχει λήξει κατά την ημερομηνία έγκρισης του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2055/93, ή, νωρίτερα, κατά την ημερομηνία χορήγησης της ειδικής ποσότητας αναφοράς· ότι πρέπει να εφαρμοστούν οι διατάξεις του άρθρου 43 του Οργανισμού του Δικαστηρίου που καθορίζει την πενταετή προθεσμία παραγραφής των αξιώσεων· ότι, σε απάντηση των αιτήσεων παραγωγών οι οποίες ελήφθησαν μετά την ημερομηνία της απόφασης του Πρωτοδικείου της 9ης Δεκεμβρίου 1997, τα όργανα παραιτήθηκαν προσωρινά από το δικαίωμά τους να επικαλεστούν τις διατάξεις για την πενταετή παραγραφή· ότι, ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να καθοριστούν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να αρχίσει να τρέχει εκ νέου η προθεσμία παραγραφής·

ότι, για διοικητικούς λόγους, είναι αναγκαίο να καθοριστεί προθεσμία για την υποβολή στις αρμόδιες αρχές των αιτήσεων αποζημίωσης από τους παραγωγούς, ώστε να μπορούν να γίνουν αποδεκτές, καθώς και η προθεσμία για τη διαβίβαση των προσφορών και την αποδοχή τους· ότι θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να παρατείνει την προθεσμία

για τη διαβίβαση των προσφορών σε κατάλληλες περιπτώσεις·

ότι, για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη εκτελούν το απαιτούμενο διοικητικό έργο σύμφωνα με τις διατάξεις τους βάσει ειδικής εντολής που περιορίζεται στην εκτέλεση αυτού του έργου· ότι, δεδομένου ότι ένας όρος για την αποδοχή μιας προσφοράς πρέπει να είναι η παραίτηση από όλες τις αξιώσεις κατά της Κοινότητας που απορρέουν από τη μη χορήγηση των ποσοτήτων αναφοράς, η προσφορά αποζημίωσης στους παραγωγούς θα πρέπει να γίνεται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εξ ονόματος και για λογαριασμό του Συμβουλίου και της Επιτροπής·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2187/93 καθορίζει τα ποσά της αποζημίωσης σε Ecu ανά 100 χλγρ. γάλακτος για καθένα από τα έτη 1984/1985 έως 1990/1991, διαφοροποιούμενα ανάλογα με το μέγεθος της εκμετάλλευσης από την άποψη της γαλακτοπαραγωγής· ότι τα ποσά αυτά αντιπροσωπεύουν τη συνολική εκτίμηση ανά έτος και μέγεθος εκμετάλλευσης της διαφοράς μεταξύ, αφενός, των εισοδημάτων που οι ενδιαφερόμενοι παραγωγοί θα μπορούσαν να είχαν εξασφαλίσει από την εμπορία του γάλακτος, εάν δεν είχαν αποκλειστεί από αυτή και, αφετέρου, των εισοδημάτων που πράγματι εξασφάλισαν, ή θα μπορούσαν να είχαν εξασφαλίσει, καταβάλλοντας κάθε απαιτούμενη προσπάθεια κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου· ότι, υπό το φως της πείρας της εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού, μπορεί να συναχθεί ότι έχει αποδειχθεί η αντικειμενικότητα της μεθόδου που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό των ποσών, καθώς και ότι τα ποσά αυτά αποτελούν μία αποδεκτή εκτίμηση των ζημιών που υπέστησαν οι παραγωγοί·

ότι, ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να ληφθούν υπόψη τα ίδια ποσά για το διακανονισμό της αποζημίωσης των παραγωγών που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό· ότι, ωστόσο, η διαφοροποίηση ανάλογα με το μέγεθος της εκμετάλλευσης δεν αφορά τους παραγωγούς οι οποίοι είναι εκδοχείς μιας πρωτοδόησης για τη μη εμπορία ή τμήματος μιας εκμετάλλευσης που υπόκειται σε δέσμευση μη εμπορίας· ότι μπορεί να γίνει αποδεκτό ότι, σε γενικές γραμμές, οι παραγωγοί αυτοί ασκούσαν τη δραστηριότητά τους σε εκμεταλλεύσεις στις οποίες αυξανόταν η γαλακτοπαραγωγή και οι ποσότητες αναφοράς ήταν πάνω από το μέσο όρο· ότι, κατά συνέπεια, είναι σκόπιμο να χρησιμοποιηθούν οι αριθμοί που αφορούν το μεγαλύτερο μέγεθος εκμετάλλευσης· ότι είναι αναγκαίο να καθοριστούν ποσά και για τα έτη 1991/1992 έως 1993/1994· ότι τα ποσά αυτά μπορούν να υπολογιστούν βάσει των ποσών των προηγούμενων ετών με ορισμένες προσαρμογές, για να ληφθούν υπόψη οι διακυμάνσεις της τιμής του γάλακτος στα κράτη μέλη, στο έδαφος των οποίων έχουν τις εκμεταλλεύσεις τους οι περισσότεροι από τους ενδιαφερόμενους παραγωγούς·

ότι η μη αποδοχή από τον παραγωγό της προσφοράς που του γίνεται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού συνιστά άρνηση της κοινοτικής προσφοράς· ότι οποιεσδήποτε νομικές διαδικασίες συνεχίζονται ή κινούνται εφεξής από τον παραγωγό εμπίπτουν στη δικαιοδοσία της Κοινότητας·

ότι η πείρα από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2187/93 έδειξε ότι ενδείκνυται να προβλεφθεί η δυνατότητα να επιτραπεί η διαβίβαση προσφορών αποζημίωσης σε παραγωγούς οι οποίοι δεν πληρούν ορισμένους όρους που καθορίζονται στις ρυθμίσεις που θεσπίζονται στον κανονισμό, των οποίων όμως οι πραγματικές περιστάσεις ανταποκρίνονται στους όρους που καθορίζονται στις αποφάσεις του Δικαστηρίου ή του Πρωτοδικείου όσον αφορά την ευθύνη της Κοινότητας.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Καταβάλλεται, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό, αποζημίωση στους παραγωγούς, οι οποίοι ήταν εκδοχείς του συνόλου ή τμήματος μιας εκμετάλλευσης που υπόκειται σε μία δεδομένη υποχρέωση, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1078/77 («εκμετάλλευση SLOM») και οι οποίοι υπέστησαν ζημία, εξαιτίας ενός περιορισμού όσον αφορά τα επίπεδα των παραδόσεων ή πωλήσεων γάλακτος ή γαλακτοκομικών προϊόντων δυνάμει αυτής της υποχρέωσης, κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς που επελέγη από το σχετικό κράτος μέλος, κατ'εφαρμογή του καθεστώτος συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων.

Άρθρο 2

Η αίτηση αποζημίωσης θεωρείται επιλέξιμη αν υποβληθεί από έναν παραγωγό στον οποίο χορηγήθηκε ειδική ποσότητα αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2055/93, ή στον οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού, έχει χορηγηθεί μερίδιο μιας ειδικής ποσότητας αναφοράς που είχε χορηγηθεί προηγουμένως δυνάμει του άρθρου 3α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84, ή ισοδύναμη ποσότητα που προέρχεται από το εθνικό απόθεμα που αναφέρεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων⁽¹⁾, όταν ένα κράτος μέλος έχει αποφασίσει σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2055/93 να εκπληρώσει τα δικαιώματα του εκδοχέα με αυτόν τον τρόπο.

Άρθρο 3

Η αίτηση υποβάλλεται από το πρόσωπο στο οποίο έχει χορηγηθεί η ειδική ποσότητα αναφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 2 ή από τον ή την κληρονόμο ή κληρονόμους του, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου των κρατών μελών.

Άρθρο 4

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 2, η αίτηση δεν γίνεται αποδεκτή αν ο παραγωγός στον οποίο χορηγήθηκε η ειδική ποσότητα αναφοράς σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ)

αριθ. 2055/93 συμμετέσχε, πριν από την 1η Οκτωβρίου 1996, σε οποιοδήποτε μέτρο σχετικά με την οριστική εγκατάλειψη των ποσοτήτων αναφοράς ή πώλησε ή εκμίσθωσε το σύνολο της εκμετάλλευσής του πριν από αυτή την ημερομηνία.

Άρθρο 5

1. Η αρμόδια αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 9 καθορίζει την ετήσια ποσότητα για την οποία οφείλεται η αποζημίωση, βάσει της ποσότητας που χρησιμοποιήθηκε για να υπολογιστεί η πριμοδότηση που χορηγήθηκε σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1078/77, επαυξημένη κατά 1 % και μειωμένη κατά ένα ποσοστό αντιπροσωπευτικό των μειώσεων που εφαρμόζονται σε κάθε κράτος μέλος για τις ποσότητες αναφοράς των παραγωγών, οι οποίες ορίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 2 και 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84.

2. Για τους παραγωγούς που ήταν εκδοχείς του συνόλου μιας εκμετάλλευσης SLOM, η ετήσια ποσότητα είναι αυτή που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1, μειωμένη, όπου είναι αναγκαίο, σύμφωνα με την παράγραφο 4.

3. Για τους παραγωγούς οι οποίοι ήταν εκδοχείς ενός μέρους μιας εκμετάλλευσης SLOM, η ετήσια ποσότητα είναι αυτή που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1, μειωμένη ανάλογα με την έκταση της αρχικής εκμετάλλευσης SLOM η οποία δεν εκχωρήθηκε. Αν η αρχική εκμετάλλευση SLOM ήταν μεικτή εκμετάλλευση, η μείωση υπολογίζεται βάσει των εκτάσεων της αρχικής εκμετάλλευσης SLOM οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν άμεσα ή έμμεσα για γαλακτοπαραγωγή, με τον όρο ότι η χρήση αυτή μπορεί να αποδειχθεί με τρόπο που να ικανοποιεί την αρμόδια αρχή. Η προκύπτουσα ποσότητα μειώνεται περαιτέρω, εφόσον είναι αναγκαίο, σύμφωνα με την παράγραφο 4.

4. Αν ο παραγωγός έχει εκχωρήσει τμήμα της εκμετάλλευσης SLOM, ή τμήμα της εκμετάλλευσης SLOM που έχει εκχωρηθεί σ' αυτόν πριν από τη χορήγηση ειδικής ποσότητας αναφοράς, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2055/93, περιλαμβανομένης της περιόδου της δέσμευσης για τη μη διάθεση σε εμπορία, η ετήσια ποσότητα για την οποία οφείλεται αποζημίωση, όπως αναφέρεται στις παραγράφους 2 και 3 αντιστοίχως, μειώνεται κατ'αναλογία προς τις εκτάσεις που εκχωρήθηκαν. Αν η αρχική εκμετάλλευση SLOM ήταν μεικτή εκμετάλλευση, η μείωση υπολογίζεται λαμβανομένων υπόψη μόνο των εκτάσεων οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν άμεσα ή έμμεσα για γαλακτοπαραγωγή με τον όρο ότι η χρήση αυτή μπορεί να αποδειχθεί κατά τρόπο που να ικανοποιεί την αρμόδια αρχή.

Άρθρο 6

Αν τμήμα της εκμετάλλευσης του παραγωγού πωλήθηκε ή εκμισθώθηκε μετά τη χορήγηση της ειδικής ποσότητας αναφοράς και πριν από την 1η Οκτωβρίου 1996, η ετήσια ποσότητα για την οποία οφείλεται αποζημίωση, που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 5, μειώνεται κατά το ποσό της ειδικής ποσότητας αναφοράς που επιστρέφεται στο εθνικό απόθεμα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 405 της 31. 12. 1992, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 903/98 (ΕΕ L 127 της 29. 4. 1998, σ. 8).

Άρθρο 7

1. Η αποζημίωση προσφέρεται μόνο για την περίοδο για την οποία δεν παραγράφηκε το δικαίωμα για αποζημίωση.
2. Για τον καθορισμό της περιόδου για την οποία προσφέρεται η αποζημίωση:
 - α) η ημερομηνία διακοπής της πενταετούς προθεσμίας παραγραφής που καθορίζεται στο άρθρο 43 του Οργανισμού του Δικαστηρίου είναι η προγενέστερη των ακόλουθων γεγονότων:
 - σε περίπτωση προσφυγής στο Δικαστήριο ή στο Πρωτοδικείο η ημερομηνία της εγγραφής της προσφυγής στο πρωτόκολλό του,
 - σε περίπτωση αίτησης που απευθύνεται σε ένα κοινοτικό όργανο, η ημερομηνία λήψης της αίτησης από το Συμβούλιο ή την Επιτροπή (οποιαδήποτε είναι προγενέστερη), με την προϋπόθεση ότι είτε ο αιτών προσέφυγε στο Πρωτοδικείο μέσα στην προθεσμία των δύο μηνών που ορίζεται στο άρθρο 43 του οργανισμού του Δικαστηρίου, ή ότι το κοινοτικό όργανο αποδέχθηκε γραπτώς ότι η αίτηση αυτή διέκοψε την προθεσμία παραγραφής·
 - β) η ημερομηνία έναρξης της περιόδου αποζημίωσης προηγείται κατά πέντε έτη της ημερομηνίας διακοπής της παραγραφής, χωρίς εντούτοις να είναι δυνατόν να είναι προγενέστερη της 2ας Απριλίου 1984 ή της ημερομηνίας λήξης της δέσμευσης για τη μη διάθεση σε εμπορία ή τη μετατροπή·
 - γ) η ημερομηνία λήξης της περιόδου αποζημίωσης είναι η 1η Αυγούστου 1993 ή η ημερομηνία κατά την οποία ο παραγωγός έλαβε μία ειδική ποσότητα αναφοράς, αν αυτή είναι προγενέστερη.

Άρθρο 8

Αν, κατά τη διάρκεια της περιόδου αποζημίωσης και πριν από τη χορήγηση της ειδικής ποσότητας αναφοράς, ο παραγωγός αύξησε την παραγωγή του υπερβαίνοντας την ποσότητα αναφοράς του, η ποσότητα για την οποία οφείλεται αποζημίωση μειώνεται για τη σχετική περίοδο κατά τις ποσότητες που παραδόθηκαν ή πωλήθηκαν άμεσα καθ' υπέρβαση της ποσότητας αναφοράς. Οι ποσότητες που παραδόθηκαν ή πωλήθηκαν άμεσα και η διαθέσιμη ποσότητα αναφοράς, για ένα μέρος μιας περιόδου δώδεκα μηνών, καθορίζονται κατ' αναλογία του συνόλου των παραδόσεων ή των άμεσων πωλήσεων και της διαθέσιμης ποσότητας αναφοράς, για το σύνολο της περιόδου των δώδεκα μηνών. Οι ποσότητες αναφοράς που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2055/93 δεν λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό της διαθέσιμης ποσότητας αναφοράς.

Άρθρο 9

Κάθε αίτηση αποζημίωσης πρέπει να υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή που ορίζεται γι' αυτόν τον σκοπό σε κάθε σχετικό κράτος μέλος με τη βοήθεια εντός εντύπου, το οποίο καταρτίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορί-

ζεται στο άρθρο 30 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 ⁽¹⁾. Για να γίνει αποδεκτή η αίτηση, πρέπει να ληφθεί από την αρμόδια αρχή μέχρι τις 31 Ιανουαρίου 1999 το αργότερο.

Άρθρο 10

Η αρμόδια αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 9 επαληθεύει την ακρίβεια των στοιχείων που παρασχέθηκαν από τον παραγωγό και υπολογίζει το ποσό της αποζημίωσης βάσει της ποσότητας και της περιόδου για την οποία οφείλεται η αποζημίωση, χρησιμοποιώντας τα ποσά που εμφανίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 11

Στο ποσό της αποζημίωσης προστίθενται τόκοι με επιτόκια ύψους 6 % ανά έτος, από τις 9 Δεκεμβρίου 1997 ως την ημερομηνία πληρωμής της αποζημίωσης. Ωστόσο, αν η αποζημίωση πληρωθεί καθυστερημένα επειδή ο παραγωγός δεν παρέσχε τα στοιχεία ή τα έγγραφα που αφορούν την αίτηση αποζημίωσης και που απαιτούνται από την αρμόδια αρχή ή την απόδειξη της παραίτησης από τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 13 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο, δεν καταβάλλονται τόκοι υπερημερίας.

Άρθρο 12

Το συνολικό ποσό της αποζημίωσης μετατρέπεται σε εθνικό νόμισμα βάσει της γεωργικής ισοτιμίας που εφαρμόζεται την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει ο παρών κανονισμός.

Άρθρο 13

1. Μέσα σε τέσσερις μήνες από την παραλαβή μιας αίτησης αποζημίωσης, η αρμόδια αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 9 αποστέλλει στον αιτούντα μία προσφορά αποζημίωσης που υπολογίζεται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, συνοδευόμενη από μία απόδειξη πλήρους και οριστικού διακανονισμού. Η περίοδος αυτή μπορεί να παραταθεί από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 16, μετά από δεόντως αιτιολογημένη αίτηση ενός κράτους μέλους. Η προσφορά γίνεται εξ ονόματος και για λογαριασμό του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

2. Αν ο αιτών είναι ο εκδοχέας τμήματος μιας εκμετάλλευσης SLOM και η ειδική ποσότητα αναφοράς που έχει χορηγηθεί σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφοι 1 ή 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2055/93 υπόκειται σε επανεκτίμηση εκ μέρους των εθνικών αρχών, η προθεσμία στην παράγραφο 1 είναι τέσσερις μήνες από την ημερομηνία της τελικής απόφασης των εθνικών αρχών σχετικά με την επανεκτίμηση της ειδικής ποσότητας αναφοράς, όταν η απόφαση αυτή είναι μεταγενέστερη της παραλαβής της αίτησης αποζημίωσης.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 148 της 28. 6. 1968, σ. 13)· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1587/96 (ΕΕ L 206 της 16. 8. 1996, σ. 21).

3. Η αποδοχή της προσφοράς γίνεται μέσω της επιστροφής στην αρμόδια αρχή της απόδειξης, δεόντως υπογεγραμμένης. Η αρμόδια αρχή πρέπει να την παραλάβει μέσα σε τρεις μήνες το αργότερο μετά από την ημερομηνία αποστολής της προσφοράς, ώστε να είναι δεσμευτική.

Η αποζημίωσης καταβάλλεται μετά από την αποδοχή της προσφοράς. Εντούτοις, σε περίπτωση παραγωγών οι οποίοι έχουν κινήσει διαδικασία κατά των κοινοτικών οργάνων, πρέπει επίσης να υποβληθεί στην αρμόδια αρχή, πριν από την πληρωμή της αποζημίωσης, απόδειξη παραίτησης από τη διαδικασία.

Η μη αποδοχή της προσφοράς μέσα στην καθορισμένη προθεσμία σημαίνει την εξ αυτής αποδέσμευση του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

Η αποδοχή της προσφοράς συνεπάγεται την παραίτηση από κάθε αξίωση οποιασδήποτε φύσης κατά της Κοινότητας σχετικά με οποιαδήποτε ζημία κατά την έννοια του άρθρου 1, συμπεριλαμβανομένων των τόκων και των εξόδων.

Άρθρο 14

Η προθεσμία παραγραφής που προβλέπεται στο άρθρο 43 του Οργανισμού του Δικαστηρίου αρχίζει να τρέχει εκ νέου από την 1η Φεβρουαρίου 1999 για όλους τους παραγωγούς που αναφέρονται στο άρθρο 1 οι οποίοι δεν έχουν υποβάλει αίτηση αποζημίωσης σύμφωνα με το άρθρο 9, εκτός αν διακόπηκε από την κίνηση διαδικασίας η οποία εκκρεμεί ακόμη.

Για τους παραγωγούς οι οποίοι έλαβαν προσφορά αποζημίωσης, δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφοι 1 ή 2, η προθεσμία παραγραφής αρχίζει να τρέχει εκ νέου την ημέρα που έπεται της λήξης της περιόδου αποδοχής της προσφοράς που καθορίζεται στο άρθρο 13 παράγραφος 3, εκτός αν διακόπηκε από την κίνηση διαδικασίας η οποία εκκρεμεί ακόμη.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 22 Οκτωβρίου 1998.

Άρθρο 15

Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 16, να επιτρέψει τη διαβίβαση προσφορών αποζημίωσης σε παραγωγούς των οποίων οι πραγματικές περιστάσεις πληρούν τις προϋποθέσεις για την ύπαρξη ευθύνης της Κοινότητας, αλλά οι οποίοι δεν έλαβαν αποζημίωση σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2187/93 ή δυνάμει των προηγούμενων διατάξεων του παρόντος κανονισμού. Το ποσό της προσφερόμενης αποζημίωσης υπολογίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2187/93 ή του παρόντος κανονισμού, ή σύμφωνα με τα κριτήρια που ενδέχεται να καθορισθούν στο πλαίσιο της απόφασης του Δικαστηρίου περί αποζημίωσης στις κοινές υποθέσεις C-104/89 και C-37/90, κατά περίπτωση. Το επιτόκιο που πρέπει να προστεθεί και η περίοδος για την οποία πρέπει να υπολογιστεί μπορούν να προσαρμοστούν για να ληφθούν υπόψη ειδικές περιστάσεις. Θα καθοριστούν επίσης οι αναγκαίες προθεσμίες που αφορούν τις προσφορές αποζημίωσης.

Άρθρο 16

Οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, και ιδίως οι διατάξεις για την πληρωμή των αμοιβών των εκπροσώπων των παραγωγών, θεσπίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 30 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68.

Άρθρο 17

Η χρηματοδότηση των πληρωμών που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό θεωρείται παρέμβαση, κατά την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70⁽¹⁾.

Άρθρο 18

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

W. MOLTERER

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδότησεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 94 της 28. 4. 1970, σ. 13): κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1287/95 (ΕΕ L 125 της 8. 6. 1995, σ. 1).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΘΕΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 10

(Ecu ανά 100 χλγρ. γάλακτος)

Έτος	Ποσό
1984/1985	9,2
1985/1986	10,5
1986/1987	9,7
1987/1988	10,0
1988/1989	12,3
1989/1990	12,9
1990/1991	11,7
1991/1992	11,8
1992/1993	12,4
1993/1994	12,4
